

[Wilhelm]

linje end den linje, fru Birgith Mogensen kørte her, og jeg har deltaget i appeller til skiftende justitsministre, hvor adskillige CD-folketingsmedlemmer i en vis situation – alle undtagen fru Birgith Mogensen – var villige til at deltage. Jeg har deltaget i appeller, hvor folk, der er dømt efter § 191, har fået udvisningsafgørelsen gjort om. To af de nuværende CD-ministre gik med til appellen. Jeg synes, det er ret besynderligt at høre et partiordførerskab, der i den grad udtrykker personlige meninger, og hvor vi ikke hører en lyd om, hvad CD-gruppens flertal mener, eller hvad det eventuelle mindretal mener. Hvordan står egentlig CD som gruppe i dette spørgsmål?

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil tilslutte mig det spørgsmål, der her blev stillet. Jeg finder, at de tilstedeværende CDere på et eller andet tidspunkt må forklare folketinget, om dette var et udtryk for CDs stilling, eller om det var en fuldstændig privat opfattelse. Hvis det ikke var CDs stilling, måtte vi så ikke få opklaret på dette tidspunkt eller senere i dag: hvad mener CD om redegørelsen, hvad mener CD om lovforslaget, og hvad mener CD om det beslutningsforslag, vi skal tale om senere?

Den redegørelse, vi har fået fra justitsministeren, står først på dagsordenen i dag. Man kan vel sige om redegørelsen, at den belyser problemet om indvandrere på to led. Der er dels problemer om adgangen til Danmark, dels problemer om retssikkerheden for de mennesker, der har fået adgang til Danmark.

Det er understreget af flere af de tidligere ordførere, at der har været stop for udlændinges adgang til Danmark i det store og hele siden 1973. Det hænger naturligvis sammen med den økonomiske krise. Det har utvivlsomt været helt i overensstemmelse med holdningen i befolkningen, og jeg er såmænd ikke i tvivl om, at fremskridtspartiets ordfører havde ret, når han sagde, at i adskillige af de spørgsmål, som har været rejst fra bl.a. min side, kunne man nemt have opgejet en holdning i befolkningen, der medførte, at vi ikke fik gennemført en menneskelig behandling af de udlændinge eller de indvandrere, der har været på tale.

Det er vel nok betegnende for holdningen i befolkningen, at man allerede så tidligt som i Jydske Lov fra 1241 kunne fastslå, at det måtte særligt tilkomme kongen at beskytte en række mennesker, som tiest vold gik over, som der står i loven, og blandt disse mennesker regnede man de fremmede. Det er nok en ældgammel indstilling i Danmark. Vi har aldrig haft en særlig åben holdning over for menneskær, der var anderledes. Sådan må vi nok sige det.

Blandt de mennesker, der har søgt adgang til Danmark, er der en særlig gruppe, som jeg gerne vil sige noget om – også med udgangspunkt i ministerens redegørelse og i de øvrige bilag, vi har fået i retsudvalget – og det er flygtningene. Det forekommer mig, at den praksis, vi hidtil har udøvet – når jeg siger hidtil, så gælder det den administration, der har været i de sidste 10 år, fortrinsvis ved socialdemokratiske ministre – ikke altid har været præget af den gennemtrængende medmenneskelige indstilling.

Vi har fået flygtningene især fra to lande i de senere år, nemlig Polen og Tyrkiet. Polen har jo nær tilknytning til Sovjetblokken, Tyrkiet har til gengæld nær tilknytning til NATO-blokken. Efter min erfaring har der ikke været stor forskel på den måde, vi har behandlet flygtninge fra de to lande på. De har ofte været udsat for utrolige vanskeligheder, utrolig nærgående interviews, hvor man har forlangt beviser for, at de havde været i modsætning til deres eget lands regering, og hvor man har bebrejdet dem meget stærkt, at de er mødt op med falske papirer, skønt en blot nogenlunde gennemtænkning af problemet måtte sige, at naturligvis vil folk, der har været i modsætning til deres regering, i de fleste tilfælde kun kunne slippe ud af landet på falske papirer. Jeg har ofte været impliceret i flygtningesager fra både Polen og Tyrkiet, og de erfaringer, jeg har gjort, går, som jeg sagde, ud på, at holdningen fra myndighedernes side ikke har været meget forstående.

Det er klart, at når vi får flygtninge fra lande som Tyrkiet og Polen, der taler sprog, som vi ikke er særlig fortrolige med, vil politiet, som jo skal tage sig af indvandringen eller adgangen til riget, have vanskeligheder ved tolkningen. Jeg vil gerne i den forbindelse spørge ministeren om to ting. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren kan be-